

monotècric -a adj. Que té
una sola teca.

monoteisme m. Doctrina
del que reconeixen un sol Déu.
monoteista m. i f. i adj. Par-
tidari del monoteisme; per-
tanyent o relatiu al monoteisme.

monotip f. Màquina de compon-
dre que fon i col·loca al seu lloc
els caràcters un a un.

monotípic -a adj. Que té un
sol representant, com un gènere
que comprèn una sola espècie.

monòton -a adj. Que té sem-
pre el mateix to. Un cant mo-

monotípia